

РЕШЕНИЕ

№ 1833

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **773** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от АПК, вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Комисията за финансов надзор, депозирана чрез пълномощника главен юрисконсулт Б. Г., срещу Решение /без номер/ от 09.12.2020 г., постановено по НАХД №10316 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 94-и състав, с което е отменено Наказателно постановление №Р-10-341/25.06.2020 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност". Със същото на основание чл. 221, ал. 8, т.2 ЗППЦК на „Т. – Б. дол“, ЕАД е била наложена имуществена санкция в размер на 2 000, 00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл.100е, ал.2, предл. последно, вр. чл.100е, ал.1, т. 2, предл. първо ЗППЦК.

Според касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Твърди се, че СРС неправилно е приел, че нарушението, за което е наложена имуществена санкция разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид, при което несъответно на събрания доказателствен материал и е счел, че в случая е приложим чл.28 ЗАНН. Изложени са подробни аргументи в подкрепа на твърденията. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се пръсъждането на разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът, [фирма], не е изразил становище по касационната жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и доказана и следва да бъде уважена.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е и основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №Р-10-341/25.06.2020 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на основание чл.221, ал.8, т.2 ЗППЦК на [фирма], е била наложена имуществена санкция в размер на 2 000, 00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл.100е, ал.2, предл. последно, вр. чл.100е, ал.1, т. 2, предл. първо ЗППЦК, за това че в качеството си на емитент на ценни книжа не е предоставил пред Б. АД отчета по чл.100е, ал.1, т.2 ЗППЦК за четвъртото тримесечие на 2019 г. в срок до 30.01.2020 г.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства въззивният съд е приел за установено, че дружеството е вписано под рег. № РГ-05-1115 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл.30, ал.1, т.3 ЗКФН, воден от КФН, като емитент на емисия облигации с ISIN, код BG2100005128, допусната до търговия на регулиран пазар. С Решение № 51-Е от 17.01.2013г. на Председател на КФН е потвърден проспекта за допускане до търговия на регулиран пазар на емисията облигации с ISIN код BG2100005128, като емитентът поел задължение да спазва финансови показатели на индивидуална база. Отчетът за изпълнение на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия, включително за изразходване на средствата от облигационния заем, за спазване на определените финансови показатели и за състоянието на обезпечението, за четвъртото тримесечие на 2019 г. дружеството е предоставило на регулирания пазар на ценни книжа, на който облигациите от емисия ISIN код BG2100005128 били допуснати до търговия - [фирма], на 31.01.2020 г.

В хода на въззивното производство е установено също, че с резолюция №10/08.01.2020 г. на Заместник - председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", е била прекратена административнонаказателната преписка, образувана с АУАН №Р-06-686/26.07.2019 г. срещу същото дружество за нарушение на чл.100е, ал.2, предл. последно, вр. ал.1, т.2, хипотеза първа ЗППЦК поради това, че нарушението представлява маловажен случай. АУАН № Р-06-686/26.07.2019 г. бил съставен затова, че дружеството не е предоставило на регулирания пазар на ценни книжа, на който се търгуват облигациите от емисия ISIN код BG2100005128, отчета за изпълнение на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия за първото тримесечие на 2019 г. в 30 - дневен срок от края на тримесечието, а именно до 30.04.2019 г., като вместо това отчетът бил предоставен на Б. АД на 02.05.2019 г.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са

издадени от компетентни органи, като в хода на АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че извършеното нарушение е доказано. Като емитент на емисия облигации с ISIN код BG2100005128, дружеството е било задължено в 30-дневен срок от изтичане на четвъртото тримесечие на 2019 г. да предостави на регулирания пазар на ценни книжа, на който облигациите са допуснати до търговия - в случая Б. АД, отчет за изпълнение на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия, включително за изразходване на средствата от облигационния заем, за спазване на определените финансови показатели и за състоянието на обезпечението. [фирма] е следвало да изпълни това задължение в срок до 30.01.2020г., но вместо това отчетът е бил предоставен на следващия ден - на 31.01.2020 г.

Въззивният съд е счел обаче, че обществената опасност на нарушението е явно незначителна, поради което като е наложил имуществена санкция на жалбоподателя, вместо да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е издал наказателното постановление в противоречие с материалния закон, което е основание за отмяната му. Според СРС независимо, че по отношение на въззивника вече е било прекратявано административнонаказателно производство по съображения за маловажност на нарушението, като жалбоподателят е бил предупреден, че при следващо нарушение ще му бъде наложена имуществена санкция, предвид обстоятелството, че дружеството е предоставило отчета по чл.100е, пред Б. АД на следващия ден след изтичането на срока - на 31.01.2020 г., макар формално да е налице нарушение, то същото е засегнало защитимите от разпоредбата на чл.100е, ал.2, вр. ал.1, т.2 ЗППЦК отношения в незначителна степен. В мотивите е изложено, че в конкретния случай и доколкото отчетът е предоставен още на следващия ден след изтичането на законовия срок, на инвеститорите своевременно е била предоставена информацията за състоянието на емитента и за изпълнение на задълженията му, съгласно условията на емисията облигации. Като друг аргумент СРС е посочил, че емитентът е изпълнил задължението си повече от месец преди намесата на надзорния орган и образуването на административнонаказателното производство. Предвид извода, че нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, е засегнало в пренебрежимо ниска степен обществените отношения, обект на защита, СРС е приел, че единствено наличието на постановена в предходен момент резолюция за прекратяване на административнонаказателната преписка не представлява основание, което да изключи приложението на чл.28 ЗАНН. Вместо това следва да се преценява обществената опасност на конкретното нарушение, която предвид срока на закъснението е значително по-ниска от обществената опасност на други нарушения от същия вид. При тези мотиви НП е отменено.

Решението е неправилно.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите правилно е приел, че в хода на проведеното АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, основание за отмяна на НП. Обосновано и в съответствие със събраните доказателства е приел, че извършеното нарушение е безспорно установено.

Настоящият касационет състав обаче не споделя изводите на СРС за приложимост на разпоредбата на чл.28 ЗАНН в настоящия случай. Както е приел и АНО при издаване

на НП, пречка за това е фактът, че по отношение на дружеството вече е било прекратявано административнонаказателно производство по съображения за маловажност на идентично нарушение, като същото е бил предупредено, че при следващо нарушение ще му бъде наложена имуществена санкция. Както е прието за установено и от СРС, с представената пред въззивната инстанция Резолюция №10/08.01.2020 г. образуваното АНП за извършено на 02.05.2019 г. нарушение на същата разпоредба на ЗППЦК, но касателно подаването на отчета за първото тримесечие на 2019 г., е прекратено поради това, че деянието представлява маловажен случай. Видно от същата резолюция дружеството е предупредено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложена санкция. С процесното деяние дружеството е осъществило състава на същото по вид нарушение, което, с оглед датата на извършването му - 31.01.2020 г., се явява повторно по отношение на нарушението, за което вече е бил приложен чл.28 ЗАНН. Всичко това настоящият съдебен състав намира за достатъчно, за да обоснове неприложимост на тази разпоредба по отношение на нарушението, предмет на обжалваното в настоящото производство НП. С разпоредбата на чл.28 ЗАНН се цели да се постигне целта на закона, залегнала в чл.12 ЗАНН, а именно да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на определения правен ред, без да се налага предвиденото за извършеното нарушение наказание, при условие, че случаят е маловажен. Веднъж приложена обаче, същата е неприложима за последващо повторно извършено нарушение от същия вид, както е в настоящия случай. Това е така, тъй като с извършване на повторното нарушение дееца показва, че целта на закона не е постигната. Следователно за повторно извършеното нарушение същият следва да понесе предвидената в закона санкция. Предвид това и противно на доводите на СРС настоящият съдебен състав счита, че по отношение на повторно извършеното нарушение не следва да се извършва преценка за неговата маловажност, тъй като дори същото да е с явно незначителна степен на обществена опасност, след като нарушението се явява повторно по отношение на предходно, за което е приложена разпоредбата на чл.28 ЗАНН, същата не би могла отново да бъде приложена.

Като е счел, че нарушението, за което е санкционирано дружеството е засегнало в пренебрежимо ниска степен обществените отношения, обект на защита, както и че независимо от предходното приложение на чл.28 ЗАНН за извършено нарушение от същия вид, тази разпоредба е приложима и в настоящия случай, СРС е постановил неправилно решение, в противоречие с материалния закон.

С оглед на горното настоящата инстанция намира, че следва да отмени обжалваното решение на СРС и вместо него да постанови друго, с което да потвърди Наказателно постановление №Р-10-341/25.06.2020 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност".

Съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева. Такива са претендирани своевременно и в производството пред въззивния съд, поради което и за въззивната инстанция на КФН се дължат разноски в

същия размер. Следователно [фирма] следва да бъде осъден да заплати на Комисията за финансов надзор деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции в общ размер от 160 /сто и шестдесет/ на лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 222, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 09.12.2020 г., постановено по АН дело №10316/2020 г. по описа на СРС, НО, 94-и състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖАВА Наказателно постановление №Р-10-341/25.06.2020 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на [фирма] на основание чл.221, ал.8, т.2 ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 2 000, 00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл.100е, ал.2, предл. последно, вр. чл.100е, ал.1, т. 2, предл. първо ЗППЦК.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер 160 /сто и шестдесет/ на лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.